ELU
THE HERALD
2012

Õnnistussooviks uude Issanda aastasse *A.D.* 2013

Uue aasta teele asudes tahan teid, armsad lugejad, julgustada Issanda sõnaga: *«Teie ei ole valinud mind, vaid mina olen valinud teid ja olen seadnud teid, et te läheksite ja kannaksite vilja ja et teie vili jääks. Mida te iganes Isalt palute, seda ta annab teile minu nimel.»* (Jh 15:16)

Minult on sageli küsitud, kuidas ma valisin vaimuliku ameti. Sellele küsimusele olen tavaliselt vastanud sama kirjakohaga Piiblist. Mind valiti. Usun, et minu ametikaaslased võivad sama tunnistada. Kuigi alguses võib noor inimene leida endas valmisoleku ja soovi taolist ametit valida, kujuneb ikka lõppkokkuvõttes välja nii, et mingist hetkest alates tunned, kuidas sind võetakse ning lähetatakse ...

Luterliku käsitluse kohaselt on aga meid kõiki kutsutud ristimisest alates Jumalat teenima pühas preesterkonnas, millesse kuulub iga kristlane. Öeldakse, et kui pühapäeval kirikus jumalateenistuse lõpukelli helistatakse, siis algab see üldine ja suur jumalateenistus, milles iga koguduseliige teenib Jumalat oma igapäevase eluga. Iial ei oska me ette arvata, mil viisil meie suur Tööandja meid lähetab täitma ülesannet, mis temal meie jaoks varuks on.

Olen korduvalt võinud kohata kalgi maailmaga kokkusobimatuid vastutulelikke inimesi, kes justkui oleks oodanud, et saaks oma lahke meelega mu päeva paremaks muuta. Kindlasti on nad olnud selleks Jumala poolt välja valitud. Vast ehk eneselegi teadmata.

Laskem siis uue aasta teele asudes end Jumalal välja valida, et meie kaudu nii mõnigi uus päev saaks paremaks. Küllap inimeste seas, kellega saabuval aastal kokku puutume, on ka ligimene, keda teenides kohtume oma Issandaga.

Hea Isa. Sellele lootes, et Sina meid oled kutsunud ja valinud, alustame uut aastat. Anna meile selleks teekonnaks kaasa oma armastus ja õnnistus. Aamen.

Õnnistatud uut aastat *A.D.* 2013 soovides
Mart Salumäe,
koguduse õpetaja

Armsad lugejad!

2012. a Elusse on taas kokku kogutud kirjutisi ja pilte, mis iseloomustavad meie koguduse elu ja tegevust. Samuti on lootus pakkuda pisut hingekosutavat lugemist ja ka otsest informatsiooni peatselt saabuvate jõulupühade kohta. Eelmise aasta väljaanne pälvis kohati päris teravat kriitikat, mida oleme püüdnud arvesse võtta, et vigu vältida. See muidugi ei välista, et tänavuses numbris ei leidu taas midagi niisugust, mis kriitilisele silmale rahu ei anna. Seekordse Elu koostamisel on püütud kajastada võimalikult kõiki koguduseelu valdkondi. Rohke pildimaterjal loob lisaks kirjutatud tekstile ka visuaalse meenutuse võimaluse.

Kogudus on loodud Jumala Sõna kuulutamiseks ja sakramendiandide jagamiseks, seepärast moodustabki väljaande esimese osa hingehoidlik lugemisvara. Piiskop Andres Tauli jõulupühade teemaline jutlus aastast 2012 ja õpetaja Oskar Puhmi ülestõusmispühade jutlus aastast 1976 loovad muutumatu ja surematu Jumala Sõna sideme üle aastakümnete. Meie argipäevatoimetused võivad olla küll sedavõrd seotud tänaste töödega, et raske on tõsta pilku, vaatamaks tagasi minevikku või märkamaks tuleviku taga igavikku. Siiski võime tunnistada, et jutlustajad on läbi aegade loonud ja loovad pühitsevat sidet aja ja igavikuga. Meenutame sedagi, et õpetaja Oskar Puhmi sünnist möödus tänavu kevadel 100 aastat.

Väljaande teine osa jutustab meie jumalateenistuslikust osadusest. Sealt leiame meenutusi sõnas ja pildis mööduva aasta pidulikumatest jumalateenistustest, leeripühal tehtud pildi koos leerilaste nimekirjaga, aga ka hetkejäädvustusi meie kogupere-jumalateenistustelt, rahvuspühade palvustelt, küüditatute mälestusjumalateenistuselt ning ülevaate muusikakollektiividest, kes meie jumalateenistustel on aasta jooksul osalenud. Võime rõõmuga tõdeda, et Issanda aasta 2012 on olnud õnnistatud aasta. Koguduse asutamisest alates on Peetri kirikus peetud ka ingliskeelseid jumalateenistusi. Sellestki osadusest leiame asjakohast lugemist koos illustreerivate piltidega.

Nelipühal oli meie koguduses rõõmus sündmus. EELK peapiiskop Andres Põder tunnustas EELK Teeneteristiga ja EELK aukirjaga mitmeid meie kauaaegseid aktiivseid liikmeid, kelle panust koguduseellu on raske üle hinnata. Sellest pidulikust sündmusest, mis peale Toronto leidis osaliselt aset ka Tallinnas, leiame nii pilte kui selgitavat teksti. Ühega tunnustuse pälvinutest, pr Helju Salumetsaga tehtud intervjuu toob meieni killukese inimlikku ligimesearmastust, mis on ulatunud üle riigipiiridegi.

Kuna olulisel määral ning ka algselt planeeritud ajakavast pikemalt on meie selle aasta toimetamistest tähelepanu pälvinud lifti ehitus, siis sellest leiate ka ammendava pildimaterjali. Kahjuks tuleb käesolev väljaanne juba enne trükivalmis toimetada, kui juurdeehituse avamise pilte teha saab. Et lifti ehitamine on kindlasti viimaste aastate olulisim investeering, siis pole liigne, kui varume selle avamise piltide jaoks ruumi juba ka järgmise aasta Elusse.

Olulise osa meie koguduse elust kannavad pikkade traditsioonidega arhiivitoimkond ja naisring. Nende aastasest tegevusest ja tegijatest on juttu ka tänavuses Elus. Koguduse ajaloo talletamine on tegelikult ka tulevikku vaatamine, sest kes minevikku ei mäleta, elab tulevikuta. Naisring on aga aastakümneid hoolitsenud selle eest, et meie koguduse osaduses jätkuks kodust soojust ning koosolemise rõõmule lisaks ka mõnusat ergutust kohvist ning suupärast kosutust.

Selles Elu numbris on osa kirjutisi ka inglise keeles. Kuna suur hulk meie koguduse inimeste pereliikmeist loeb ja mõistab inglise keelt paremini kui eesti keelt, siis on soov pakkuda neilegi arusaadavas keeles ülevaadet meie suure kogudusepere tegemistest. Nii võib kujuneda tänavune Elu kogu perele ühiseks lugemisvaraks, mis aitab loodetavasti kasvatada koguduse osadust eri põlvkondade vahel.

Sissejuhatuse lõpetuseks tahan tänada piiskop Andres Tauli, juhatuse esimeest Naani Holsmerit, kantseleiametnikku Ivi Saumetsa, juhatuse liikmeid Peeter Põldret, Liivia Kängseppa, Leena Liivetit ja Kairi Hemingwayd, arhiivitoimkonna juhatajat Aino Müllerbecki, naisringi liiget Leida Pajurit, ingliskeelse sektori liiget Tiiu Roiserit, koguduse muusikuid Hanné Beckerit ja Samuel Bartonit, kes sõnas ja pildis tänavuse ELU sisustamisele kaasa on aidanud. Tänan ka kõiki koguduse liikmeid, kes on andnud häid mõtteid ja näpunäiteid.

Olulise tänu tahan öelda ajalehe Eesti Kirik toimetusele Tartus, kes meie kogutud materjali on trükivalmis toimetanud ning sisu kaunisse vormi paigutanud.

Mart Salumäe,
koguduse õpetaja

Dear Readers!

Welcome to the 2012 edition of Elu – the story of our congregation over the past year in words and pictures. We also offer you material of a spiritual nature along with information about the upcoming Christmas season.

We have strived to improve upon the areas that were met with criticism last year. Doubtless, the critically-minded may find fault with the attached, despite our best efforts. In the course of putting this together, we wished to reflect the contributions from all groups operating at St. Peter's in photos and accompanying stories.

As our congregation was founded to preach the word of God and to share in the gifts of the Sacraments, the first section of Elu deals with spiritual topics. Thus you will find Bishop Andres Taul's 2012 Christmas homily as well as Rev. Oskar Puhm's Easter homily from the 1970's, highlighting the unchanging and undying nature of the Gospel through the years. We can become so caught up in our everyday existence that we lose sight of the past and disregard the future. Regardless, we can safely say that through worship services, our pastors have created and continue to create connections between the past, the present and eternity. Let us also commemorate the 100th anniversary of the birth of Rev. Oskar Puhm in 1912.

The second section focuses on fellowship within St. Peter's, reviewing the more celebratory events in 2012. Covered are the Confirmation service along with photos and a list of confirmands, various Family Worship services, prayer services celebrating Estonian national holidays and honouring those affected by the mass deportations. Also included is an overview of the musical fellowship provided by various individuals and groups throughout the year. The activities of our English section, which has operated from the founding of our congregation, are also documented. 2012 has been a phenomenal year!

Pentecost was a joyous day as Archbishop Andres Põder honoured the life's work of many long-time St. Peter's members. The contribution of these individuals cannot be underestimated. Included are photos and explanatory text of the award services in Tallinn and in Toronto. You can read a brief interview with Mrs. Helju Salumets, one of the award recipients, that touches on human kindness that crosses borders.

One of the major preoccupations for the congregation this year both financially and energy-wise has been the planning and construction of the lift that will operate between the side lobby and the basement. To that end, an exhaustive pictorial account has been included. Regrettably, this issue will have gone to print before the elevator is operational. Thus, next year's edition of Elu will be sure to include photos of the opening and blessing of the long-awaited lift.

The Archive Committee and Women's Committee both play key roles at St. Peter's. The preservation of history can be viewed as a window to the future, for the future is meaningless without the past. The Women's Committee has for decades bestowed fellowship and the warm feeling of home through endless cups of coffee and tasty food. We are appreciative of the work both committees do and are pleased to bring you overviews of their activity.

You will notice that many articles in this issue are in English. Since a significant number of our members and their families are more comfortable with English than Estonian, our hope is to be as inclusive as possible and to provide a positive experience for the entire family. We hope you enjoy this edition.

Finally, I wish to thank Bishop Andres Taul, Chairwoman Naani Holsmer, Office Administrator Ivi Saumets, and Board Members Peeter Põldre, Liivia Kängsepp, Leena Liivet and Kairi Hemingway, Archive Committee Director Aino Müllerbeck, Women's Committee member Leida Pajur, English Section member Tiiu Roiser, Organist Hanné Becker and Choir Director Samuel Barton, whose contributions have been invaluable. Thanks also go to the members of the congregation who have given helpful hints and positive advice.

And last but not least, a big thank you to the editorial board at Eesti Kirik in Tartu, who have created a lovely document from the bits and pieces of stories and pictures provided to them.

Mart Salumäe
Pastor

Jõulupüha

Jeesus ütles talle: «Nii kaua aega olen ma teie juures, ja sa ei ole mind veel ära tundnud, Filippus? Kes on näinud mind, see on näinud Isa. Kuidas sa siis ütled: Näita meile Isa.» Jh 14:9

Nähtav ja käegakatsutav Jumal

Ristiusk on ainulaadne maailma usundite seas: et Sõna sai lihaks, et Jeesuses tuli Jumal inimese näol meie maailma, kõndis, kõneles ja õpetas inimesi, nagu meie oleme. Need inimesed võisid teda näha, kuulda ja isegi puudutada. See on ennekuulmatu. Inimesed nägid ja suhtlesid Jumalaga.

Aga täpselt need sõnad tulevad meile Jeesuse suust: «Kes on näinud mind, see on näinud Isa.» See lause on nii omapärane, et peaks meid sügavalt mõtlema panema.

Kuidas on siis loodusega, küsime meie. Kas me ei näe Jumalat looduses?

Oleme kaunis looduses ise Jumala lähedalolekut tundnud! Kas me pole siis näinud tähistaevast, Jumala kätetööd, või imetlenud lillekesi aasal ja majesteetlikke mägesid? Ja kuidas on lugu inimestega? Kui mõelda kas või ema Teresa ja püha Assisi Fanciscuse peale, siis just suurepärases armastuses ja enese salgamises tunnetame Jumalat.

Aastaid tagasi ilmus Readers Digestis lühijutt. Vietnamis oli kogemata pommitatud üht vaeslastekodu ning väike laps vajas viivitamatult vereülekannet. USA sõdurid olid esimesena oma abi pakkumas, aga nende veregrupp ei olnud sobiv.

Inglise keelt oskamata ennast käte abil väljendada püüdes tõstis üks väike poiss käe märguandeks, et tema annab verd. Aga ta paistis nii hirmul olevat ja nuttis kibedasti, et sõjaväearstid arvasid paremaks poisilt mitte verd võtta. Pärast lühikest jutuajamist kohaletulnud Vietnami haiglaõega rahunes väikemees ja isegi naeris. Ta oli arvanud, et arstid võtavad *kogu* ta vere, et väikese tüdruku elu päästa. Kui poisilt küsiti, miks ta oli nõus selle tüdruku eest surema, vastas ta lihtsalt: «Ta on minu sõber!» Kas me ei oska näha Jumala armastust sellises jutukeses?

Apostel Paulus kirjutab: «Praegu me näeme aimamisi, nagu peeglist, siis aga palgest palgesse. Praegu ma tunnetan poolikult, siis aga tunnetan täiesti. Nüüd jääb usk, lootus, armastus, need kolm, aga suurim neist on armastus.» (1Kr 13:12–13)

Jõulud toovad meile Jumala kõige lähemale. Aimame tema armastust ja astume tema lähedusse, kui laulame «Püha öö, õnnistud öö! Kõik on maas rahu sees. Joosep valvab ja Marial sääl hingab lapsuke põlvede pääl. Maga, patuste rõõm! Maga, patuste rõõm!».

Jumal on tulnud! Jeesuses Kristuses inimeseks saanud, meie eest kannatanud, meie eest surma läinud ja viimse vaenlase surma ära võitnud. Jeesus näitas terve oma eluga, et ta on patuste sõber.

Jõulude läbi süüdatakse Jumala armust valgus kõigile inimsüdameile. Me kõik vajame Jumala armastuse tulekut. See on sama imeline valgus, mis esmakordselt paistis Petlemma karjastele, see valgus otsib teed Sinu südamesse.

Me kõik vajame seda valgust ja Jumala sündimist oma mõtte- ja tundemaailma. Meie vajame seda valgust oma elu tumedate varjude ja murepilvede eemalepeletamiseks. Kõige vaesem on see, kes ei võta vastu Jumala armastust ja kelle elu iseloomustab siis armastuse puudumine.

Selle armastuseta ei istuks me täna jõulukirikus. Selle armastuseta kaoks kõik varem või hiljem suure valurikka mõttetuse pimedusse, nii et meile ei jääks midagi muud kui ängistav tühjus ja lõputu üksindus.

Aga nüüd on Jumala armastus sündinud maailma ja Sullegi. Jõulud on tulnud Jumala armu läbi rikkustega, mis on saadaval inimhingele Petlemma ja Kolgata Kristuses.

Jumalat võib tõesti tunnetada ja isegi osaliselt tunda paljudes olukordades igaühe elus. Seda ainult

sellepärast, et kord oli aeg, kui Jumalat nähti oma silmaga, kuuldi oma kõrvaga ja katsuti käega – sõpruses ja armastuses, ning ka jõhkruses, kui Jeesust risti löödi.

See oli Jeesus Naatsaretlane, Jumala Poeg, Kristus, kes oma juttude, armastuse ja imedega näitab meile kõige selgema pildi Jumalast.

Üks aastaring meie elust saab peagi täis. Meie teekond läheb vastu tundmatule tulevikule. Tulgu Jumala armastus kaasa meie kõikidega, puudutades pidevalt meie südant ja kinkides uut jumalikku elu.

Soovin Sulle, armas lugeja, Jumala rõõmu ja rahu kalliks jõulupühaks ja tema õnnistust uue aasta teedel.

«Õndsad on need, kes ei näe, kuid usuvad» (Jh 20:29b).

Dr Andres Taul,
EELK Välis-Eesti piiskopkonna piiskop

---

24. märtsil peeti Toronto Peetri kirikus Kanada praostkonna sinod. Sellel valiti õpetaja Mart Salumäe EELK Kanada praostkonna praostiks. Senine praost Hannes Aasa ei soovinud pärast viieaastase ametiaja täitumist uuesti kandideerida.
Enne sinodikoosolekut: esireas vasakult Hannes Aasa, Vancouveri külalisõpetaja Mikk Leedjärv, piiskop Andres Taul, Mart Salumäe, Montreali koguduse esimees Anne Altosaar; teine rida vasakult organist Asta Ballstadt, praostkonna sekretär Leena Liivet, Toronto Peetri koguduse esimees Naani Holsmer, Hamiltoni koguduse esimees Härland Toomsalu, emeriitpraost Tiit Tralla, Montreali õpetaja Kyllikki Pitts; kolmas rida vasakult: naisringi juhataja Lehta Greenbaum, Eesti Kodu kuulutuspunkti esindaja Kalju Kaur ja hr Altosaar. Foto Mikk Leedjärv

Õpetaja Oskar Puhm enne ristimistalitust.

Õpetaja OSKAR PUHM 100

17.04.1912–28.03.1990

17. aprillil möödus 100 aastat EELK Toronto Peetri koguduse esimese hingekarjase ja meie Peetri kiriku ehitamise eestvedaja, õpetaja Oskar Puhmi sünnist.

Oskar Puhm sündis Eestis kaks päeva pärast seda, kui maailma oli vapustanud ookeaniauriku Titanic traagiline hukkumine, I maailmasõda polnud veel puhkenud ning Eesti Vabariigi sünnini jäi ligi kuus aastat. Tagasi vaadates näib see väga kauge minevik.

Ometi on praegugi meie koguduse peres hulgaliselt neid, kes võivad ennast pidada õpetaja Puhmi kaasaegseteks või on tema ajal ristitud ja leeris käinud.

Meenutades koguduse esimest ustavat hingekarjast, toome selle aasta Elus lugejate ette tema ülestõusmispüha jutluse aastast 1976.

Koidukuma

Kui hingamispäev oli möödunud ja hakkas koitma nädala esimese päeva hommikul ... Mt 28:1

Mälus kangastub kuskil nähtud maal – Jeesus pimeduse valduses ristipuul. Väheste ustavaks jäänute ähmased kontuurid on tihedalt liitunud armastatud Issanda risti all. Ent taeva taustal on kiirgamas koidukuma. Uus päev on saabumas. Suur reede ja ülestõusmispüha hommik ulatavad üksteisele käe ja kuulutavad võidukast Elust, keda surm ei suutnud oma kammitsas pidada.

Me võime leida analoogiat looduses. Talvekülma ja tuiskudega võitlev kevade on selle peegelpildiks. Ent Jeesus pole ainult kevade Issand ja me ei pühitse üksnes mingit tärkava looduse püha, vaid eelkõige Elu Issanda vaimset võitu surma ja saatana võimutsemise üle. Kristlane mõistab elu sügavamalt – elu, mis embab kogu kosmost. Elu, mis ilmneb Jumala tarkuses, kuid veelgi enam, tema lunastavas armastuses, mille ilmutajaks on Jumala Poeg Jeesus Kristus.

Läbi aegade kordub ristidraama. Pimeduse jõugud vallutavad Kolgata künka. Terve rida inimloomuse varjukülgi on keskendatud sellesse kurbmängu. Kitsarinnaline usklikkus rebestab «õiglases» vihapurskes oma rõivad, kuna templit ja Jumalat on teotatud. Tema on surma väärt – nõutakse hambaid kiristades. Ilmetud rahvamassid, keda igal ajajärgul on kasutatud statistidena ja mööblina, on saanud propagandasüsti ja kisendavad: «Poo risti!» Röövlile pakutakse amnestiat ja süütu naelutatakse ristisambale.

Pilaatused kõiguvad pilliroona tuules ja väänavad kartlikult karjääriihas õiguse kõveraks. Poliitiline võim pitseerib ka hauakambri ja paneb vahiposti valvama, et tõde ja vabadus valla ei pääseks. Pimedus oli sügav ja sünge. Issanda jüngridki jooksid enamuses laiali. Peetruski salgas oma õpetaja kolmel korral ning Juudas reetis ta tühiste seeklite eest.

Kuid ärgem olgem heidutatud olukorra süngusest. Püüame ka surmavarjuorus näha elustavat valgust.

Sammudes koos koiduga Jeesuse hauale, me avastame ka tänapäeval avatud haua ja eluvalguse kiirguse. Taevast saabub abiväge. Issanda ingel veeretab päratu vägivalla kivi kääpa avalt ja istub võidukalt sellele. Hirmuvalitsusel ja valel pole püsivat jaksu armastust ja tõde surmakütkes hoida. Armastus on tugevam surmast ja tõde kangem saatanast. Hauast helgib eluvalgus ja kostab ingli kuulutus: «Ärge kartke! Te otsite Jeesust, kes oli risti löödud. Teda ei ole siin, sest ta on üles tõusnud, nõnda kui ta ütles. Tulge siia, vaadake aset, kus ta on maganud.» (Mt 28:5–6)

Moodsal ajal on, eriti nn läänemaailmas, elu kõrgkonjunktuuri tõttu tekkinud elupõletav, ühepäevaliblika mentaliteedist kantud lõbukultuur. Söö, joo ja ole rõõmus – kuniks elu! Samuti mammona kultus, dollari kummardamine. Kommunistid oma toores rumaluses suruvad inimkonnale jõhkrasti peale maist paradiisi, mis on kujunenud vanglaks, kus inimene on riigi päralt ja kolhoosi moonakas. Materialistide arvates on inimene hingetu masin. Materialistid peavad endid kõige realistlikumaks ja targemaks inimtüübiks, kes ei lase end nende arvates usulise fantaasiaga peibutada. Ent nende elufilosoofia ilma kõrgema vaimse juhtimiseta ja ajeta (impulsita) vormub sihituks mõttetuseks, mille lõppjaam on kõle haud.

Ülestõusnud Elu Issanda rõõmusõnumile tuginedes me saavutame sisuka ja väärtusliku elu. Me oleme vabad ka siis, kui saatanlik režiim meid rõhub. Veendunud usklikku ei suuda ajusid pesev propaganda võrgutada. Koos Elu Issandaga seistakse ja võideldakse. Ka moodsal, kunstliku valgusega küllastatud ajajärgul lasub vaimselt ängistav öö lugematute miljonite ajudes ja südameis. Pessimistid on juba ammu maha matnud inimkonna vabaduse. Lootuseta ja hirmunud silmad näevad tulevikus ainult kadu ja hävingut. Ei ole midagi rõõmustavat tähtedena vilkumas kottpimedas öös. Me vabaduse laulik küsib nagu prohvet Jesaja: «Vahimees, ons palju veel ööd?» – «Kas koit ju ei kuma?», ja vastab usukindlalt: «Julgust ja usku ja võidukat lootust pinevas ootuses! Tuleva rannal ma tunnen hommiku õhetust.»

Armastus juhtis mõned jüngrid ja naised Issanda hauale. Koidukiired kuulutasid uut hommikut ja uut elu, mis ületab haua. Elu, mis siinpoolsuses muudab risti õnnistuseks ning surma läveks igaviku õndsusse – Jumala ja me hingede Lunastaja juures –, «kus pole enam ööd ja kus Issand Jumal ise on lahkunuile valguseks» (Ilm 22:5).

Keegi kuulus luuletaja oli valinud Šveitsi mägestiku karjaseonni oma loomingupaigaks.

Usutlev ajakirjanik küsis: «Kuidas teie geenius mahub sellesse kitsasse hütti, kas teie Pegasuse (luulehobu) tiivad pole sellises ümbruses kärbitud?» Luuletaja avas onni akna ja vaata – oivaline vaade tervitas neid. «Kahjuks ei saa ma teile hetkel näidata kaunimat – koitu, võrratut kunstnikku. Temale võlgnen ma oma inspiratsiooni. Tulge tagasi homme varahommikul, siis kogete ise, et ma ei liialda.» Enamikus magatakse maha elu kaunimad perioodid.

Elu Issand püüab meid aktiviseerida, et me näeksime uue päeva sündi – koidukuma, «uut taevast ja maad» – ja kuuluksime hoogsasti nende perre, kes esimesel nädala päeval, mida me pühitseme pühapäevana, veendunult tunnistaksime Elu võitu patu ja surma üle, olles koidu lapsed, kelle päralt maine õnn ja taevane õndsus.

Õpetaja Oskar Puhm

Chairman's report

Naani Holsmer võtab Tõnis Nõmmikult vastu EELK koostöömedali.

2012 has been both an exciting and a difficult year. Exciting because at long last we are going to have our lift and difficult because of all of the unexpected challenges that that we had to overcome.

It took us longer than expected to obtain the City licenses that were required and this delayed the start date even though the engineering drawings were presented on time. We started in the basement with the handicapped washroom, which was required by the City. From there we fixed up the other two washrooms in the basement. The entrance to the lift and shaft again took more time than expected. We were surprised by the City's demand that a firewall be erected all the down the back stairway. Although we found this aesthetically unpleasing we had to accommodate this requirement before continuing with our work.

We knew that we had to increase our electrical capacity and we were delighted when Ontario Hydro finally decided to allow us to put in a 600 AMP service as this will meet all of the future needs of the Church. This was an added cost but well worth the price.

We built an additional office in the small hall of the basement in order to accommodate the Council Chairman of St. Peter's, the Treasurer of the Consistory and the Treasurer of the Deanery and their files and records. The additional cost of this will be borne by the parties concerned. This will allow records to be maintained in one location rather than in private homes. At a later date this office can be used for other things such as storage or a small classroom etc.

The new foyer required a new support structure to maintain its integrity. The roof, front and sides will have a copper roof similar to the original roof of the Church. We can all watch with interest as the copper oxidizes and turns green.

It is with some concern and trepidation that we note that members of our congregation have «not stepped up to the plate» and financially supported the building of the lift as promised. The Executive undertook this venture as it was something the members requested of us. Indeed, it was a correct decision for the future of our Church. We need everyone's support to help pay for the construction.

We have placed the «Giving Tree» at the back of the Sanctuary and it is our hope and prayer that we can fill the 100 leaves with donors' names. At $ 1000.00 per leaf, this will hopefully bring in $ 100,000.00. Our lift, however, will cost at least three times that much. We can always add additional leaves to the tree.

With the Christmas season approaching we pray that our members will open their hearts and generously donate to our lift and the future of St. Peter's.

This year we have also been blessed with a wonderful organist, Hanné Becker, who has replaced Riho Maimets who left to pursue his career. She is a highly skilled organist and we are looking forward to a long and warm relationship. We are also pleased with our newly established choir, St. Peter's Vocal Ensemble under the direction of Sam Barton who has a love for Estonian music.

In the near future, we hope to serve coffee in the downstairs hall after the service and show interesting short films and pictures on the back wall of the stage which has been painted with special paint to allow such showings without the need for a screen. Also this coming summer we look forward to serving coffee after the service not only in the Ladies' Guild room but also in the church yard which was so beautifully decorated last summer by Eneri Taul.

The Executive and I wish you a blessed Christmas and a prosperous New Year.

Naani Holsmer

Juhatuse esimehe ülevaade Toronto Peetri koguduse aastasest tegevusest.

Kogudusel on ees nõukogu valimised

Armsad EELK Toronto Peetri koguduse liikmed! Meie koguduse põhikirja ja kodukorra kohaselt valib koguduse täiskogu iga kahe aasta järel kogudusele uue nõukogu, mille volitused kestavad järgmised kaks aastat. Seega saab praeguse nõukogu valitsemisperiood täis 2013. a juunis ning meil seisab ees järjekordne EELK Toronto Peetri koguduse nõukogu uue koosseisu valimine aastateks 2013–2015.

Järgnevalt toome välja koguduse kodukorra VI peatüki, mis sätestab koguduse nõukogu liikmekandidaatide ülesseadmise korra, kandidaatidele esitatavad nõuded ning valimise korra.

§ 1.1: *Koguduse nõukogu koosneb kümnest (10) kuni viiekümnest (50) liikmest, lisaks sobiv arv asemikke. Liikmete ja asemike arvu esitab nõukogu enne valimisi. Õpetaja(d) kuulub (kuuluvad) automaatselt nõukogusse.*

§ 1.2: *Kandidaatide ülesseadmise kord*

a) nõukogu kandidaadid esitab juhatus neli (4) nädalat enne valimisi;

b) kandidaate võivad esitada õiguslikud koguduse liikmed. Kandidaadid tuleb esitada kirjalikult vähemalt viie (5) koguduseliikme allkirjaga ja esitused peavad olema juhatuse käes vähemalt kolm (3) nädalat enne valimisi. Igal koguduse liikmel on õigus allkiri anda kuni kolmele (3) kandidaadile.

§ 1.3: *Kandidaadiks võivad olla koguduse hääleõiguslikud liikmed, kes on vähemalt 18 aastat vanad, korraliku usulise ja moraalse käitumisega ning võimelised ja tahtelised täitma põhikirjas ja kodukorras määratletud kohustusi.*

§ 2: *Valimiste kord*

Nõukogu liikmed valitakse lihthäälteenamusega. Kui kaks (2) kandidaati saavad võrdselt hääli, otsustatakse loosi teel.

§ 3: *Sisseõnnistamine ja ametiaja kestus*

Uus nõukogu õnnistatakse sisse kahe (2) kuu jooksul pärast valimisi korrapärasel jumalateenistusel, kui kodukord teisiti ette ei näe. Uus nõukogu asub tööle oma esimesel koosolekul, mille kutsub kokku eelmine juhatus. Nõukogu liikme ametiaeg on kaks (2) aastat, kui kodukorras ei ole teisiti ette nähtud. Erakorralistel juhtudel võib täiskogu pikendada nõukogu liikmete ametiaega kuni üheks (1) aastaks, kui kodukord seda teisiti ette ei näe.

§ 4: *Vabad kohad*

Nõukogu liikme enneaegsel lahkumisel täidetakse koht kõige rohkem hääli saanud asendajaga. Uue liikme ametiaeg lõpeb eelmise liikme ametiaja lõpuga.

Koguduse juhatuse koosolekul, mis toimus 8. augustil 2012. a, arutati eeloleval kevadel toimuva uue nõukogu valimisteks valmistumist ning tõdeti, et sellest tuleb koguduse liikmeid varakult informeerida ja paluda juba aegsasti juhatusele esitada soovitusi kandidaatide ülesseadmiseks. Traditsiooniliselt on meie koguduse nõukogu olnud viiekümneliikmeline. Praeguses koosseisus on liikmeid nelikümmend kaks. Seega loodame kevadisteks valimisteks saada juurde uusi kandidaate just nooremate koguduseliikmete seast, et selle kaudu kaasata uusi aktiivseid inimesi koguduse tuleviku nimel kaasa töötama.

Kuigi uue nõukogu valimiseni on veel üle poole aasta aega, on juba praegu sobiv hakata nendeks valmistuma. Loodetavasti on suurem osa nõukogu praegustest liikmetest valmis kandideerima ka järgmistel valimistel. Samas on koguduse järjepidevuseks ja edasikestmiseks oluline, et igal valimisel lisanduks pikaajaliste kogemustega nõukogu liikmetele ka neid, kes varem pole kandideerinud. Nii suudame sammsammult valmistada ette inimesi, kes kannavad koguduseelu edasi siis, kui praegusest koosseisust suur osa on oma elutöö juba lõpetanud.

Koguduse nõukogu esimeseks ülesandeks on valida endi hulgast uus koguduse juhatus ja juhatuse esimees. Seega loodame, et koguduse liikmete ühisel kaasabil saame taas valida nõukogu uude koosseisu inimesed, kellel on koguduseelu korraldamiseks head tahet, kompetentsus ning liikmeskonna toetus ja usaldus.

Õnnistussoovidega
Naani Holsmer,
juhatuse esimees

Mart Salumäe,
koguduse õpetaja

Eesti Evangeelne Luterlik Kirik tunnustab oma liikmeid

EELK peapiiskop Andres Põder ja EELK konsistoorium tunnustas 2012. a mitmeid meie koguduse ustavaid kaastöölisi.

EELK aukiri anti
Lehta Greenbaumile ustava töö eest Peetri koguduse naisringi juhtimisel;
Juhan Laanesele segakoori Cantate Domino tegevuse kauaaegse korraldamise eest;
Aino Müllerbeckile koguduse arhiiviringi kauaaegse juhatamise ja ajaloo talletamise eest;
Endel Pajule ligi pool sajandit koguduse nõukogu töös ustava osalemise eest;
Leida Pajurile koguduse naisringi kauaaegse juhtimise ja ustava kaastöö eest.

EELK koostöömedal anti
Helgi Sooarule kauaaegse koostöö eest Eesti Vigastatud Sõjameeste Ühinguga.

EELK Teeneteristi III järgu orden anti
Helju Salumetsale aastakümnete pikkuse sõjainvaliidide toetamise korraldamise eest;
Naani Holsmerile pikaajalise ustava tegevuse eest koguduse esimehena ja konsistooriumi assessorina.

Juhan Laanes võtab EELK aukirja vastu koguduse õpetajalt Mart Salumäelt. Foto Jüri Laansoo

I nelipühal olid Toronto Peetri kirikus tunnustust vastu võtmas Aino Müllerbeck (esireas vasakult), Leida Pajur, Endel Paju, Lehta Greenbaum ja Naani Holsmer. Tagareas autasu üleandjad piiskop Andres Taul (vasakult), emeriitpeakaplan Tõnis Nõmmik ja koguduse õpetaja praost Mart Salumäe. Foto Peeter Põldre

See oli aateline töö

Helju Salumetsa tunnustati sel aastal EELK Teeneteristi III järgu ordeniga kristlikus vaimus tehtud töö eest Eesti invaliide toetava naisringi juhatajana Torontos. Soovime tema elutööd ka noorematele põlvkondadele tutvustada.

Kust tuli mõte sõjainvaliide abistada?

Esimene eesmärk oli jagada jõulurõõmu meie omadele, Eesti sõduritele, kes II maailmasõja käigus haavata said ja Saksamaale maha jäid. Eriti südamelähedased olid sõjas nägemise kaotanud, kes vajasid pidevalt saatjat, et ühiskonnas tegevad olla. Sakslased hooldasid neid küll ning mitmed olid sakslastega abiellunud ja pere loonud, kuid oluline oli edasi anda just eesti meelt, mis puudus. Seega tulid siin 21. jaanuaril 1969 kokku sarnase huviga naised. Meid on aastate jooksul olnud ligi 30 tegusat naist.

Kuidas te abistamist korraldasite?

Selleks tegime korjandusi äri- ja tavainimestelt, mis vajas suurt kannatlikkust, sest eriti alguses oli raske raha välja rääkida. Hiljem aga peamiselt ürituste kaudu, millest moenäitused kujunesid suurima osavõtuga ja oodatuimaks sündmuseks. Neil juhtudel olid Eesti Maja seinad publiku rohkusest lausa lõhki minemas. Kõik sai oma rahast ja omast armust tehtud. Kes tegi käsitööd, kes küpsetas, kes organiseeris – kõik oma töö ja pere kõrvalt jäänud vabast ajast. See oli aateline töö, mis kestis 33 aastat, lõpetasime 16. septembril 2003. Nende aastate jooksul suutsime koguda üle 130 000 $.

Toetasime kolme sõjainvaliidide rühmitust Saksamaal: Schönaus, Geislingenis ja Lübeckis. Tuludest sai anda rahalist toetust ning pühadeks piparkooke küpsetada ja midagi lastele valmistada. Ka siinsed organisatsioonid said kasu. Eesti taasiseseisvumise järel suunasime oma abi sinna, toetades vigastatud sõjameeste ühingut Tallinnas, mille liige olen senini. Nad on väga tänulikud meie inimlikkusest sündinud abi eest. Kui Tallinnas oleme, siis kohtume ikka nendega. Armastus, mis on jäänud nendest vigastatud sõjameestest, on igavene.

Mida sooviksite sel jõulude-eelsel ajal kogudusele?

Noored lugegu, õppigu oma vanemate rasketest aegadest. Ärge unustage oma keelt!

Leena Liivet

26. mail andsid piiskop Einar Soone ja Tallinna abipraost Arho Tuhkru Tallinna Magdaleena haigla saalis toimunud vigastatud sõjameeste ühingu aastakoosolekul Helju Salumetsale EELK Teeneteristi III järgu ordeni ja Helgi Sooarule EELK koostöömedali. Foto Arho Tuhkru

Õnnesoovid

Igal aastal on meie koguduse peres neid, kellel põhjust Jumalat kiita ja tänada järjekordse juubelisünnipäevani jõudmise puhul. 2012. a sai 80aastaseks 14 inimest, 85. eluaasta täitus 35 inimesel, 90aastaseks sai 28 ja 95aastaseks 11 inimest. Sajandi jagu ja enamgi eluaastaid on meie liikmetest koguni seitsmel ning kõige vanem koguduse liige on kirikuraamatute andmetel koguni 105aastane.

See õnnesoov on pühendatud kõigile, kelle elus on taas Issanda abiga aastaring täis saanud. Meie ühised õnnistussõnad võtku kokku kaunis laulusalm kiriku laulu- ja palveraamatust:

KLPR 416

1. Aasta aasta peale
elus mööda läeb.
Tulevikku vaates
silm sul seisma jääb.

2. Kes sind läbi aitab
uue aasta sees.
See on armas Jeesus
sinu abimees.

3. Mingu tee siis peale
üle kaljude.
Jeesu tugev käsi
viib sind sihile.

4. Looda Jeesu peale
uuel aastal ka.
Kõigest Ta sind läbi
aitab armuga.

Leeriõnnistusel 6. mail: Riho Maimets (vasakult, koguduse muusikajuht), Stefan Valvur, Mari Pikkov, Adam Eistrat-Clydesdale, piiskop dr Andres Taul, Emelii Hannus, koguduse õpetaja Mart Salumäe, Erika Laanvere, Karina Luksep, Andres Peeter Jeeger, Sam Barton (dirigent). Foto Peeter Põldre

Võitle head usuvõitlust, hakka kinni igavesest elust, millele sa oled kutsutud, kui sa oled andnud hea tunnistuse paljude tunnistajate ees (1Tm 6:12).
Saage vägevaks Issandas ja tema tugevuse jõus! (Ef 6:10)

Ent nüüd jääb usk, lootus, armastus, need kolm, aga suurim neist on armastus (1Kr 13:13).
29.09.12 laulatati
Katherine Kelly Winters ja **Laas Toomas Hess**
29.12.12 laulatatakse
Aleksander Meret ja **Nora Magyarody**

Issand, sina oled meile olnud eluasemeks põlvest põlve. Enne kui mäed sündisid ja kui maa ja maailm loodi, oled sina, Jumal, igavesest igavesti. Sina viid inimese jälle põrmu ja ütled: «Tulge tagasi, inimlapsed!» (Ps 90)

Ülestõusnud Issand Kristus. Sinu armu hoolde usaldame oma armsad igavese hommikuni ja jällenägemise tunnini Sinu taevases riigis. Aamen.

MAETUD

20. NOVEMBER 2011 – 25. NOVEMBER 2012

		(surmakuupäev)
FORAPSON, VERA	**89 a vana**	**18.07.12**
GAIZAUSKAS, MAIMU	**91 a vana**	**25.01.12**
GNADENTEICH, MEDEA	**97 a vana**	**16.12.11**
HAARMANN, HELJO	**78 a vana**	**03.12.11**
HEINSOO, ILMAR	**89 a vana**	**07.09.12**
HOLMBERG, RIFARD	**87 a vana**	**12.02.12**
KAJASTE, HELMI ELFRIIDE	**84 a vana**	**01.08.12**
KALLASMAA, ELLA	**90 a vana**	**10.09.12**
KATTAI, KARIN	**87 a vana**	**09.06.12**
KIRCH, EDUARD	**100 a vana**	**25.01.12**
KIVI, HAROLD	**79 a vana**	**10.05.12**
KLIMSON, OSVALD	**91 a vana**	**19.12.11**
KOHELIK, TOIVO	**85 a vana**	**24.09.12**
KÜTT, HILJA	**98 a vana**	**14.05.12**
LAAR, LYDIA	**100 a vana**	**26.01.12**
LAENDE, ELFRIEDE	**94 a vana**	**09.02.12**
LEHESALU, MEERI	**94 a vana**	**05.11.12**
LEPP, JAAN	**80 a vana**	**30.03.12**
LIPSON, ILLAR JOHANNES	**92 a vana**	**01.07.12**
LOHUARU, VILLEM	**97 a vana**	**24.08.12**
MANKIO, LINDA	**101 a vana**	**06.02.12**
MARIPUU, TAMARA	**93 a vana**	**01.01.12**
MEIPOOM, TAIVI	**76 a vana**	**01.03.12**
MEYER, OLGA	**92 a vana**	**14.05.12**
MÄNS, LAINE	**90 a vana**	**18.06.12**
NURMSE, HARRY	**94 a vana**	**29.07.12**
OAD, OSKAR	**67 a vana**	**09.08.12**
OJA, ELLEN	**88 a vana**	**07.09.12**
PAJUÄÄR, TÕNU KALEV	**69 a vana**	**15.11.12**
PAKRI, SALME	**88 a vana**	**22.08.12**
PIIROJA, REIN	**82 a vana**	**03.12.11**
RANDLA, ARNOLD	**86 a vana**	**07.07.12**
RANDLEPP, AINO	**92 a vana**	**30.08.12**
REINAS, ENDEL	**94 a vana**	**30.08.12**
REINOJA, JOHANNES	**92 a vana**	**16.05.12**
RÄMMELD, ELFRIDA	**89 a vana**	**22.12.11**
SAAR, ANTS	**92 a vana**	**09.06.12**
SAARET, HILJA	**99 a vana**	**23.06.12**
SAARET, PEET	**69 a vana**	**05.07.12**
SAARLAID, MATTI	**69 a vana**	**08.12.11**
SEPP, BERNHARD	**92 a vana**	**30.01.12**
SEPP, OLGA	**88 a vana**	**23.10.12**
STRAUSS, LEIDA	**86 a vana**	**30.04.12**
TILK, ALEKSANDER	**91 a vana**	**10.09.12**
TOOMING, AADU	**87 a vana**	**02.12.11**
TURU, HARRIET	**86 a vana**	**26.02.12**
TÕSINE, LEIDA	**85 a vana**	**29.10.12**
VARAMÄE, SIGRID	**96 a vana**	**23.10 12**
VESIK, ENDEL	**62 a vana**	**06.01.12**
WALK, ENDLA	**89 a vana**	**04.03.12**

Kogume, hoiame ja korrastame

Toronto Peetri koguduse arhiivitoimkond tegutseb ikka rõõmsalt endises üksmeeles. Aastate vältel on liikmeskonnas toimunud väike kahanemine.

Käesoleva aruande kirjutamise ajal on meid kaheksa: Liivia Kängsepp, Elma Liivet, Aino Müllerbeck, Agnes Paju, Irje-Ann Pihlberg, Anu Randmaa, Estra Toompuu ja Helmi Viksten. Koordinaatoreina tegutsevad neist Aino Müllerbeck ja Helmi Viksten. 2011. aasta septembrist kuni käesoleva aasta maini toimus meil 26 neljatunnist töökoosolekut. Neid peame esmaspäeviti. Mõned toimkonna liikmed töötasid lisaks veel aasta ringi teistel aegadel ja ka kodus.

Mis tööd me siis ikka teeme? Meie valduses olevad koguduse ajaloolised materjalid on enam-vähem sorteeritud ja paigaldatud. Neis on jätkuvalt lünki, seepärast palume koguduse liikmeil oma kodudes leiduv Peetri kogudust puudutav materjal tuua meie arhiivi.

Tänapäevase materjali nagu aruanded, laululehed, koosolekute protokollid, kirjad ja muud trükised sorteerime saabumise järjekorras. Ajalehtedes, peamiselt Eesti Elus ilmuvat Toronto Peetri koguduse kohta käivat materjali kopeeritakse järjekindlalt ja pannakse kaustadesse. Selliste kirjutiste hulk on aastate jooksul tublisti kahanenud. Tore oleks, kui leiduks rohkem inimesi, kes järjekindlalt enam informatsiooni koguduses toimuva kohta kirja paneks ja levitaks.

Tublisti aega nõuab meie fotoarhiivis sündmuse, kuupäeva ja pildil olevate isikute kindlaksmääramine. Palume, kui vähegi võimalik, varustada pildid sellekohase infoga. Fotod moodustavad tähtsa osa arhiivist. Öeldakse ju, et üks pilt on rohkem väärt kui sada sõna.

Meie arhiivis leidub peale tavalise arhiivimaterjali ka kastike, mis sisaldab usku, elu ja kirikut puudutavaid nalju ja mõttesähvatusi. Näiteks «Vanaduses kahetsetakse kõiki patte, mis tegemata jäänud». Või järgmine anekdoodilaadne lugu. Tolliametnik pärib turistilt: «Mis teil selles pudelis on?» – «Pühitsetud vesi palverännakult.» Tolliametnik eemaldab korgi, nuusutab ja ütleb: «See on ju konjak!» – «Ime on juhtunud,» juubeldab turist ja lööb risti ette. Ka ingliskeelseid tabavaid ütlusi leidub meil: «Christians, like snowflakes are frail. But when they stick together, they can stop traffic.»

Meie kohvitunde, mis tegelikult on täidetud arhiivi probleemide arutamise ja info levitamisega, on külastanud mitmed inimesed. Iganädalaseks külaliseks on Peetri koguduse kantseleiametnik Ivi Saumets. Sagedasti on meil käinud ka praost Mart Salumäe. Öeldakse ju, et pole paremat suhtlemist kui vahetu jutuajamine. Meil oli võimalus oma koguduse õpetajaga rääkida saavutustest ja probleemidest. Tavapäraselt oli meie jaoks huvipakkuv teema kirikuelu Eestis Nõukogude okupatsiooni ajal. Kuidas seal ikka jätkus julgust tähistada jõule! Oleme ju tuttavad naljaga «Tere-tere, näärivana! Kuhu panid jõuluvana? Siberisse saatsid vist, sest ta polnud kommunist».

Kohvitunni külalisteks olid veel näiteks piiskop Andres Taul ning endised arhiivitoimkonna liikmed Nelli Hubel ja Koidu Konze.

Üheks suuremaks sündmuseks ja probleemiks arhiivile tõusis tänavu suvel alustatud lifti paigaldamine. Arhiiviruumi uks ja sinna viiva esiku uks kaeti küll plastikuga kinni, kuid millisel hulgal tolmu, seda arhiivi suurt vaenlast, sinna kogus, seda me veel ei tea.

Selle aruande kirjutamise ajal oktoobris 2012 on arhiiv ikka suletud. Lift ei ole lõplikult paigaldatud ja uute ruumide ehitamine arhiivi ees asuvas saalis on lõpetamata. Arvatavasti saame uue tööhooajaga alustada novembris. Käime õpetuse järgi «Tänasida toimetusi ära viska homse varna» ning kogume jooksvat arhiivimaterjali ja ka jõudu suureks tööks ajaks, mil taas oma arhiiviruumi pääseme.

Aino Müllerbeck

Koguduse arhiivitoimkond: Irje-Ann Pihlberg (esireas vasakult), Helmi Viksten, Aino Müllerbeck ja Agnes Paju; Estra Toompuu (teises reas vasakult), Liivia Kängsepp ja Anu Randmaa. Foto Peeter Põldre

Naisringi aastaring

Seoses kiriku remondi ja ümberehitustega on see aasta meil olnud üsna tegevusvaene. Oleme siiski korraldanud ühe basaari, tähistanud sünnipäevi, koguduse aastapäeva, jõulu- ja ülestõusmispüha, pakkudes neil puhkudel sooja lõunat.

Ühest üritusest peame vist loobuma. See on sõdades langenute ja kannatanute mälestamine veebruaris, sest meie kirikus seda kurba päeva ei meenutata ja kohvilaua korraldamine üksi seda lünka ei täida. Ka seal ei peeta vajalikuks meenutada seda muidu, kui keegi õpetajale sellekohase märkuse teeb.

Üks tore päev oli meil siiski, kui pr Tiiu Roiser kutsus meid oma imeilusasse koduaeda igapäevatöödest ja -tegemistest lõõgastuma. Palju tänu talle ja tema perekonnale. Kogu meie töö ja tegevus, välja arvatud iga kuu esimesel kolmapäeval aset leidev kohtumine Peetri kiriku naisringi ruumis, on peatatud, kuni kõik remonditööd saavad lõpetatud ja lift liigub.

Leida Pajur

Koguduse naisring: esimeses reas vasakult Ellen Tanner, Virve Leesmaa, Hilde Hermann, Heljo Puldre, Vivi Kivi, Luule Kann, kauaaegne juhataja Leida Pajur, Valve Tali; teises reas vasakult Lydia Lee, Aino Laanes, Linda Leppik, Silvia Aug, Luule Ruupert, praegune juhataja Lehta Greenbaum, Tiiu Keefer (neiuna Leppik); tagumises reas Maiu Alers, Aino Laanvere, Maret Truuvert, Tiiu Roiser.

Foto Peeter Põldre

Recent Events at the English Sector of St. Peter's Church

Since the publishing of last year's Elu/Herald, the English Sector has suffered some great losses. Sadly, Günter Fischer suddenly passed away on November 11th, 2011. Günter had been a long-time member of the English Sector. He was the one who regularly put on the coffee pot for the social gathering after services. Günter had a love of cooking and baking and he often shared his creations with us, be it cabbage rolls and sandwiches for the bazaar, or one of his special cakes.

While Günter was in the hospital, Ellen Peterson suffered a fall and some serious fractures. She is no longer mobile and is not physically able to attend services at St. Peters any longer. Günter and Ellen were regular attendees and there was hardly a Sunday that they missed. They had both been on the English Sector Board for many years and served in a number of capacities. Ellen was a founding member of the Sector. They held the future of our Sector in their hearts and worked to foster the growth of Christian services, attendance, teaching, Sunday School and fellowship for those congregation members wishing to attend services at St. Peters in English. Ellen worked with Pastor Puhm to start the English Sector just for this reason. Ellen thinks about the church and her fellow congregants daily. She would welcome phone calls to cheer her day. You may get her number from me, Norma, or any English Sector member.

Pastor Richard French presiding at Günter's grave. Photo Tiiu Roiser

Since Günter's long-time companion Ellen was not able to attend the funeral, it has been posted with permission of the family on our website. You may see clips from the service at:

http://stpeters-english.cwahi.net/2011_fischer_funeral.htm

Sunday School students preparing Christmas cards to send to Mehamed. Photo Tiiu Roiser

The English Sector Sunday School was very active this past year. Students attended classes every other Sunday learning new lessons from the Bible and preparing crafts. They assembled banners of the ten commandments, pinned tails onto paper turkeys and talked about all the things that God has given us that we should be thankful for. The discussion included a conversation about individuals who are less fortunate than we and what we could do to help them. They prepared Christmas cards to send to a young man named Mehamed living in Ethiopea whom the English Sector has been supporting for many years.

David Sooaru hands out Christmas packages to the Sunday School students at the English Sector's annual Christmas Candlelight service Pot Luck Dinner. Photo Maiu Alers

Sunday School students and Tiiu Roiser preparing Resurrection Eggs.

The Sector's Easter Brunch was well attended. The Sunday School students had prepared a novel presentation wherein they filled paper egg cartons with colourful, plastic «resurrection eggs». Each egg held a symbol from the Easter story – a paper donkey, coins to represent Judas' betrayal, bread from the last supper, etc. In addition to a slide show and videos, the children presented their eggs and spoke of their meaning at the Easter brunch.

Family Palo enjoys the Estonian tradition of cracking eggs – «munade koksimine». Photo Tiiu Roiser

Perhaps due to all the construction ongoing at the church, but May the 13th, Mother's Day, was attended by a small group this year. We bid our new organist Riho Maimets goodbye and wished him well as he left us to pursue his composition education and career. The English Sector presented him with a tie emblazed with a musical score. We hope he wears it at some of his concerts and thinks of us.

English Sector members and Pastor Richard French presenting Riho a gift on his last day.
Photo Tiiu Roiser

After a summer break, English Sector services began again in September 12th. Sadly, however, only one family was able to commit to regular Sunday School attendance this year. Sporatic attendance makes it difficult for curriculum continuity and planning, and as a result, we have had to suspend Sunday School classes. We hope to see the youngsters at the Christmas and Easter events.

I thank all who make the English Sector such a warm and inviting place to attend. We thank Pastor French for his dedication and sermons in guiding our Christian education. Thank you to those who help with and prepare our coffee socials and special events dinners. Thank you to David Sooaru who so diligently shovels snow when needed and is our main usher, treasurer, and all-around «ask him», «please carry this» fellow. A very great thank you to our Chairwoman, Norma Kaseloo, who has for many years made the long treck from Guelph to attend services. She holds St. Peter's English Sector's future close to her heart and her commitment and dedication are obvious as she plans, directs, organizes the future of the Sector. Thank you Norma for all that you do.

Everyone is more than welcome to come and worship with us at any time. A schedule of our past, present and future services can be found on our website. Or, why not just come visit our site to look at the pictures and take a trip down memory lane at www.stpeters-english.cwahi.net.

Tiiu Roiser-Chorowiec

Family services

Family services have started at St. Peter's Evangelical Lutheran Church.

In order to increase the involvement of the English sector with the rest of the congregation, and to make it easier for many of the younger members of the congregation to fully understand the services, one service each month will be delivered predominantly in English.

The first family services occurred on September 30 and on October Additional family worship services were scheduled for November 25 and December 24 at noon. These services will be continued in 2013, with the dates announced well in advance.

On September 30 celebrated a unique family worship service. Special guests included the Cantata Choir of St. Catharines, directed by Dr. Gerzinus Hoekstra.
The service was conducted predominantly in English by Bishop Dr. Andres Taul, with readings from the Scriptures by Naani Holsmer, Peeter Poldre and Allar Viinamae. The congregation was also introduced to its new organist, Hanne Becker, who concluded the service with a moving postlude. A luncheon followed in the church hall.

Pastor Richard French, Bishop Andres Taul, President of the Lutheran Church of Canada Paul Zabel, Reverend Mart Salumäe.

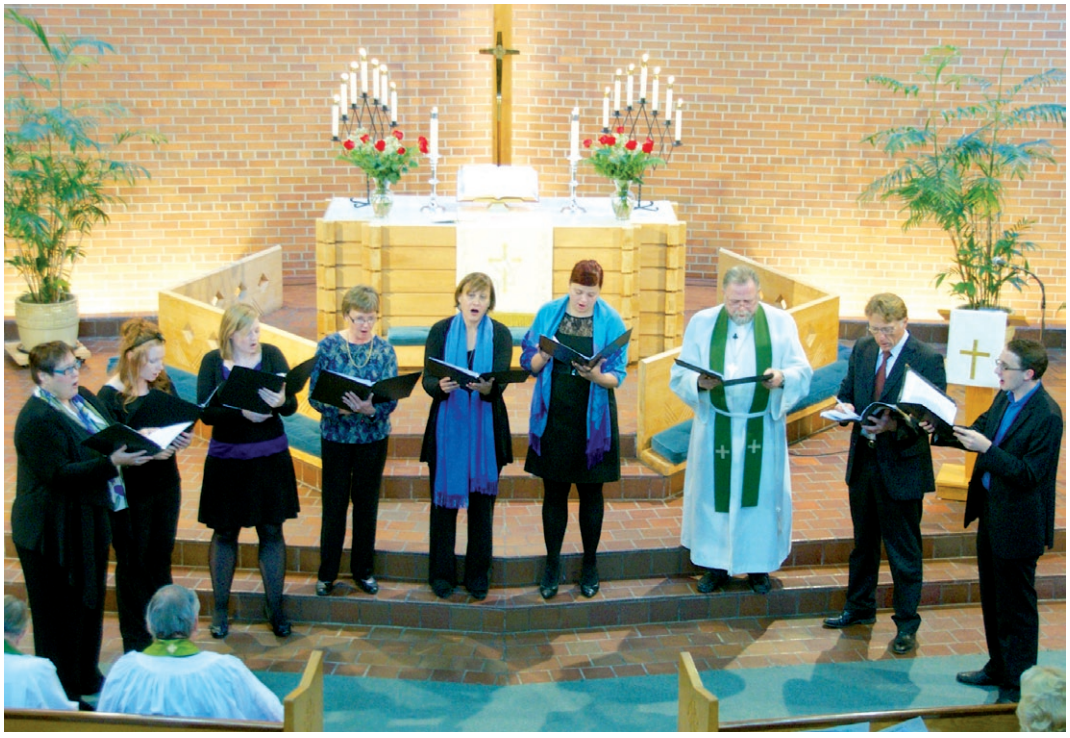

St. Peter's vocal ensemble, directed by Sam Barton (far right).

On October 21 celebrated its anniversary with its second family worship service, conducted primarily in English. The special sermon was given by the President of the Lutheran Church of Canada Paul Zabel. The balanced two-language selections of hymn started with «All glory, laud and honour…» and concluded with the inspirational Estonian hymn, «Pühakodu teiseks koduks ristimises mulle sai…» (Upon my christening, this holy house became my second home).

The service also featured unique choral pieces performed by the congregation's vocal ensemble, directed by Sam Barton. The works of composers Urmas Sisask, Roman Toi, Jean Sibelius and Veljo Tormis were highlights.

I am extremely honoured to take on the position of Organist of St. Peter's Estonian Lutheran Church. It has always been my calling, since I was a little girl, to serve in church music.

Right now, I am a third year Organ Performance student at the Faculty of Music, University of Toronto. My music studies involve organ performance, improvisation, conducting and theory. It is wonderful to meet the Estonian community here in Toronto, and I look forward to getting to know all of you better. Singing praises to God is a privilege and a wonderful way to connect as believers in worship.

I am always incredibly happy when I accompany the congregation, and they sing to their heart's content. My thanks has to go out to Riho Maimets, who first contacted me to apply for this post. I would like to wish him all success in his studies and career as a brilliant young Estonian composer. I look forward to this journey alongside each and every one of you. Blessings in Christ.

Hanné Becker

Alates septembrist on meie koguduse organistiks Namiibias sündinud Hanné Becker, kes õpib Torontos orelimuusikat ning tegutseb muusikuna.

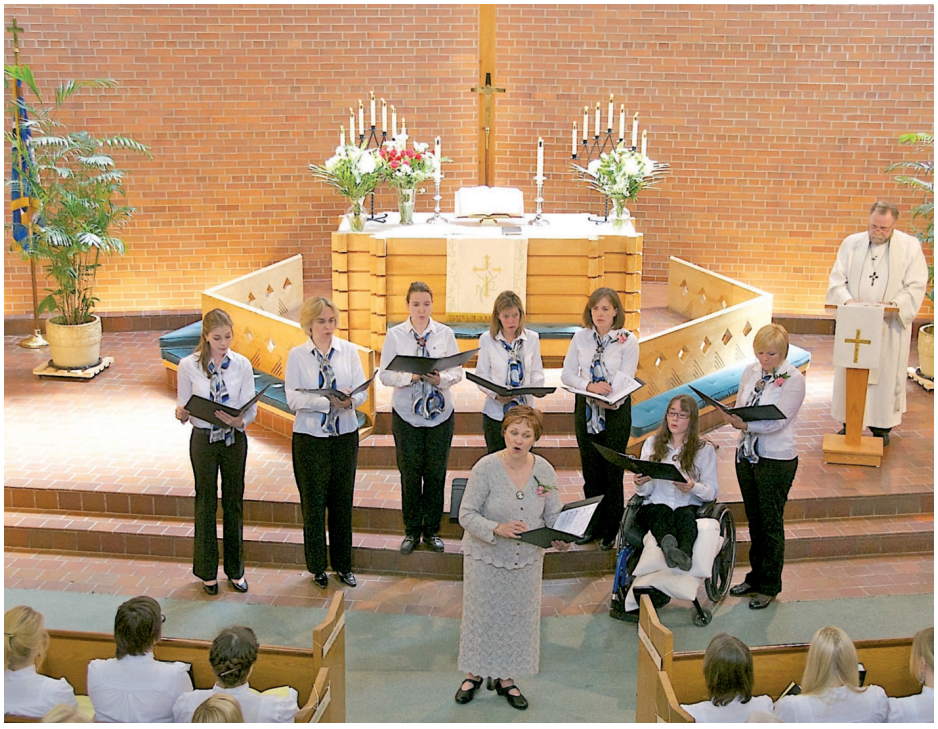

Ansambel Helin esinemas emadepäeva jumalateenistusel. Ansambli ees laulab dirigent Margit Viia-Maiste. Foto Peeter Põldre

Helin is the Estonian word for a clear sustained resonant sound, like the ringing of a bell.

At St Peter's, Helin is our vocal ensemble grown over many years, from the Sunday school youth choir directed by Margit Viia-Maiste. Now this 'not-quite-as-youthful' group of women and men continue to enjoy meeting on an occasional basis to rehearse and perform sacred music. Our dedicated director Margit commutes from Ottawa to continue to conduct rehearsals!

Helin's participation in the Christmas noon service, Mother's Day and Easter services has been tradition for many years. We continue to stay connected with our past Sunday School youth, many now «out-of-town students» and others who find it difficult to participate in regular choir rehearsals. We enjoy singing at congregational gatherings downstairs after services as well. Helin participates in broader Estonian community events such as the Seedrioru Children's Camp Summer Days and at Ehatare and Eesti Kodu retirement homes. We also visit our Finnish cousins, singing as guests at Agricola Finnish Lutheran Church in Toronto.

Helin is an opportunity to participate in informal and formal worship through music in the context of our busy lives. We schedule rehearsals to accommodate the group and welcome singers of all skill levels. This Christmas, Helin joins the St. Peter's Church Vocal Ensemble in song at the noon service.

Koguduses on tähistatud rahvuspühi palvustega. 24. veebruaril peeti Peetri kirikus Eesti Vabariigi aastapäeva oikumeeniline õhtupalvus. 14. juunil meenutati Balti Kesknõukogu Kanadas poolt korraldatud oikumeenilise mälestuspalvusega 1941. aastal Eestist, Lätist ja Leedust küüditatuid.

Rahvariides leedulanna, eestlanna ja lätlanna mälestusküünalde juures.

Lipukandjate rivistumine enne küüditatute mälestuspalvuse algust. Fotod 2 x Peeter Põldre

Estonia koor: esireas keskel vasakult dirigent Jaan Medri, helilooja Riho Maimets, koori asutaja ja kauaaegne dirigent helilooja Roman Toi, peadirigent Ingrid Silm, helilooja Charles Kipper ja dirigent Samuel Barton. Foto Ants Toi

EELK konsistooriumi otsusega 3. maist 2011 on Roman Toile antud EELK elutööpreemia.

Emadepäeva üllatuskülaline oli Tartu ülikooli akadeemiline naiskoor. Pilt on tehtud hetk enne jumalateenistuse algust kiriku siseõuel koos piiskop Andres Tauli ja õpetaja Mart Salumäega. Foto Peeter Põldre

Lifti ehituse pildigalerii

Peetri kirikusse lifti ehitamine on olnud jutuks juba aastaid. 2011. a otsustas kogudus 2012. a eelarves ette näha lifti ehituseks 255 000 dollarit koguduse reservide arvelt, lootuses, et lähiaastatel suudetakse see summa sinna tagasi koguda.

Ehitusega alustati tänavu suvel. Algselt selleks planeeritud kolm kuud on veninud pea poole aastani ning lifti ehitusega seoses on tulnud meie kirikus teha palju ettenägematuid parandusi, et pühakoda püsiks ja vastaks ka kehtivatele ohutusnõuetele. Seepärast on tööde maht olnud planeeritust oluliselt suurem.

Jõuludeks loodetavasti valmiv töö on viimaste aastakümnete suurim investeering meie kirikuhoone heaks. Selles ajaloolises ettevõtmises saame kõik jõudumööda kaasa aidata, tehes liftifondi nimelisi annetusi. Suuremate annetuste tänutäheks ning annetajate meenutamiseks tulevastele põlvedele on kirikusse üles seatud annetuspuu, mille kuldsetele lehtedele graveeritakse nende nimed.

Praeguseks on liftifondi annetatud juba 50 000 dollarit. Seepärast ongi foto tegemise hetkel annetuspuust ühe oksa jagu lehti puudu, sest need olid graveerija käes. Ühele annetuspuu lehele saab kanda vähemalt 1000 dollarit annetanute nimed. Lehele mahub neli nime ja näiteks vähemalt 250 dollari suuruse nimelise annetuse teinu saab oma nime annetuspuul jäädvustada koos veel kolme annetajaga. Alates tuhandedollarilisest annetusest saab annetaja oma nimelise lehe. Suurannetajate nimeliseks meenutuseks on võimalik annetuspuu juurde asetada eraldi nimetahvleid. Ka kaks lendava tuvi kujulist nimetahvlit on juba graveerija juures, et sinna kanda kahe suurema annetuse teinud inimese nimed.

Issand õnnistagu igat annetust ja annetajat!

Mart Salumäe

Läheb lahti!

Rasketehnika läheb käiku.

Läheb valamiseks.

Juba on näha, et kerkib.

Peaaegu valmis.

Kuni lifti valmimiseni käime akna kaudu.

Kas sa ikka enne joonise peale ka vaatasid, kui augu lakke tegid?

Kas see auk mitte liiga väike ei saanud?

Kaua tehtud kaunikene.

Tagatrepi ümberehitus.

Vaade lifti uksele.

Siit saab varsti liftiga üles.

Pastoraadi köögis

Minu lapsepõlve jõulud möödusid okupeeritud Eestis. Soome raadiojaamadest kuulasime jõululaule, jumalateenistuste ülekandeid ning isegi lastesaateid. Pastori peres olid loomulikult ka kõik kodused jõulueelsed ja -aegsed toimetused ning kirikus jumalateenistused. Ometi tundus just nende pühade aeg eriliselt lahutavat meie kodust elukorraldust kogu ümbritsevast ühiskonnast.

Loomulikult olid tollal meie laual peamiselt koduaiast ning metsast kogutud annid. Kuid mõndagi jõulurooga tehti meie peres ka nende retseptide järgi, mida Soomest saadetud ajakirjadest võis leida.

Esmakordselt puutusin aga põhjanaabrite jõululaua andidega otseselt kokku alles aastakümneid hiljem, kui ise jõulude eel sattusin külastama sealseid sõpru. Seepärast pakun tänavuses köögirubriigis midagi ka Skandinaavia köögist.

Alustan aga eelroaga, mille retsepti sain ühelt Viljandis elavalt väärikalt vanahärralt, kellega mõnusalt vestlesime Viljandi koguduse eakate sünnipäevapeol. Mina kiitsin oma kuulsat Austraalia jõululambapraadi ning vastutasuks pühendati mind imehea **kõrvitsasupi** valmistamise saladustesse.

Lapsepõlvest mäletan kõrvitsasuppi küll. Seda keedeti piima ja mannaga ning hilisemas elus olen pigem püüdnud toda kogemust unustada.

Niisiis manasin igaks juhuks oma kõige viisakama ilme näole, kui härra alustas: «Kõigepealt tuleb võtta 800 g kuni 1 kg kõrvitsat.» Olin valmis mõistvalt pead noogutama ning jutuajamisse liituma mõne vaga fraasiga kõrvitsa erilisest tähtsusest meie toidulaua rikastamisel. Siis aga teritasin kõrvu, sest selle kõrvitsasupi koostisainete ja valmistamisviisi kirjeldus lõid kujutluspildi lõhnast, mis hakkas tasapisi kõditama mu ninasõõrmeid ning kangesti oleks juba tahtnud seista köögis pliidi ääres pottide-pannidega askeldamas, et saaks kiiremini maitsta seda uut hõrgutist.

Koju läksin kindla veendumusega, et õhtuks külla saabuvale Ahvenamaa praostile Morten Anderssonile serveerin suurima uhkustundega midagi niisugust, mida me kumbki seni maitsnud pole.

Korralik kõrvits oli kodus olemas. Poest tõin juurde veel mõned puuduvad toiduained ning köögis algas mõnus askeldamine. Lapsed tulid parajasti koolist ning heitsid üle köögiukse kahtlustavaid pilke. Seda, et isa pannil vorsti praeb või suures potis makarone keedab, olid nad küll näinud. Ka mõne tõsisema supi keetmist ehk «nõidumist» liha ja kalaga olid nad küllalt harilikuks pidama hakanud. Aga seda, et isa keset päeva ja pealtnäha täie mõistuse juures olles vabatahtlikult kõrvitsaga mässab, nägid nad küll esimest korda. Kõrvitsasalati keetmise ainus kehtiv patent oli ja on ikka ema päralt.

Noorsugu rahunes, kui tundis pannilt elamisse levivat sibulapraadimise isuäratavat aroomi ning nägi ahjuplaadile küpsema asetatavat fooliumi mässitud küüslauku. See paistis oluliselt rohkem isa söögitegemise moodi. Kui asi jõudis juba pehmeks keedetud kõrvitsa ja muu supi sisse lisatu püreestamiseni, oli neil isegi natuke põnev jälgida, kuidas ühtlasesse massi lisatud juust supi mõnusalt kreemjaks muutis.

Esimesel katsetusel sai tulemus ootuspäraselt hea. Natuke vürtsikam küll esialgselt plaanitust, sest peenestatud pipra lisamisega juhtus see, mis vahel kipub juhtuma – veidi palju sai. Aga oligi hea krehvtine supp ning sööjad oskasid sellest lugu pidada. Olen kõrvitsasuppi ka hiljem valmistanud – sissejuhatuseks peolauale. Eriti hindavad taolist hõrku rooga inimesed, kes peavad hoidma saledat joont või ei hooli liha söömisest.

Viie liitri supi valmistamiseks läheb tarvis järgmisi toiduaineid:

800 g – 1 kg kõrvitsat (sobib isegi see siinne kõrvits, millest oktoobri lõpus tonte tehakse, kuid saadaval on ka heledama ja mahedama viljalihaga kõrvitsaid),

2 liitrit vett,

3 keskmist porgandit,

4 suurt sibulat,

vaksapikkune jupp porrut,

3–4 küüslauku,

100–150 g pehmet juustu (mozzarella), mida parema segunemise huvides võib enne supi sisse segamist ka riivida,

pool kauna tšillipipart või sellele vastav kogus purustatud pipart,

kanapuljongi kontsentraati (maitse järgi),

loorberilehti.

Puhastatud ja tükeldatud sibulad ja porru praetakse pannil kuldpruuniks. Praadimisel kasutatakse oliiviõli ning võib lisada natuke sojakastet. See annab sibulale tumedama värvuse ning muudab maitse mahlasemaks. Küünteks lahutamata ja koorimata küüslaugud keeratakse ükshaaval fooliumisse ja asetatakse 200kraadisesse (ºC) praeahju 15–20 minutiks küpsema. Fooliumile võib panna iga küüslaugu alla tilga õli. See muudab koore krõbedamaks ning hiljem on küpset küüslauku parem kestast kätte saada.

Puhastatud kõrvits ja õhukesteks liistakuteks lõigatud porgandid pannakse pooleks tunniks keema. Vett kulub selleks umbes 2 liitrit. Keetmise ajal lisatakse puljongikontsentraat, pipar ja loorber. Loorberilehed tuleb enne supi püreestamist leemest välja korjata. Kui kõrvits on juba parajalt pudiks keenud, võib tule kinni keerata ning potti lisada küpsed, kestast puhastatud küüslaugud ning pannil pruunistatud sibula ja porru. Kogu see segu jäetakse veel 15 minutiks kuumale pliidile hauduma, et maitsed paremini seguneks. Seejärel võetakse pott pliidilt ja lastakse pisut jahtuda – nii, et enam ei podise. Siis püreestatakse supp ning lisatakse juust, mis kuumas leemes pisut sulada tahab. Vastavalt valmistaja maitsele võib kasutada ka mõnda teravama maitsega juustu. Kogu püree vispeldatakse veel kord läbi, nii muutub see värvuselt ja maitselt kreemjamaks.

Serveeritakse soojalt, aga mitte tuliselt. Kõrvale sobivad kuklid ürdivõiga, munavõiga või määrdejuustuga. Edukalt võib kõrvale pakkuda ka lihtsalt röstitud sepikut.

Hea maitsev söömaaeg, mis ei vaeva magu ega aja südant rasva.

Kas jõululaual peab tingimata olema hapukapsas ja seapraad? Aeg-ajalt võib ju sellist nuumamist endale natuke lubada, kuid on teisigi häid asju. Üks põline Turu saarestiku jõulutoit on olnud **must loomaliha**. Selle roa valmistamiseks tuleb varuda umbes ööpäeva jagu aega. Ilmselt on aga retsept ürgvana, kui jahimehed talvel kütitud looma esmalt lumehanges lasid ära külmuda ning siis algelisel leel seda valmistada proovisid. Sellist maiuspala armastatakse just Soomes elavate rootslaste seas, kes on pärit Turu ja Ahvenamaa vahel asuvast saarestikust. Mina sain selle retsepti Ahvenamaa praostilt.

1,5–2kilone veise sisefilee tükk pannakse sügavkülma ja lastakse läbinisti külmuda. See võtab aega umbes 8 kuni 12 tundi.

Praeahi soojendatakse 80–85 kraadini (Celsiuse järgi!) ning külmunud lihatükk «unustatakse» sinna 8–10 tunniks (näiteks ööks). Selle ajaga on liha pealt täiesti mustaks tõmbunud, kuid ei tohi olla söestunud. Kui selline õnnetus on juhtunud, siis on praeahju termomeeter edastanud ebatõeseid andmeid.

Seejärel valmistatakse küllastunud soolalahus. Selleks segatakse külma vette nii palju soola, et toores kartul jääb pinnale ujuma. Soolalahusesse võib segada ka maitseaineid või ürte vastavalt valmistaja soovile. Mina olen lisanud pipart ja veidi küüslaugumahla.

Ja siis asetatakse ahjust võetud lihatükk sellesse soolvette umbes kaheksaks tunniks ligunema.

Tulemus on imehea. Pinnalt veidi soolasem, kuid keskelt roosakas ja mahlane külm loomapraad. Sobib suurepäraselt koos ahjukartulitega, kuid veelgi maitsvam on röstitud köögiviljadega ning kõikvõimalike salatitega.

Ja valmistamiseks pole vaja erilist maitseainete arsenali. Vaid parajalt suur lihatükk, pool kilo soola, veidi pipart ning aega ja kannatust.

Järgnevalt mõni soovitus jõululauale sobivateks salatiteks. Nimelt nii suure püha puhul võib korraks need igasugused eksootilised ka peened salatitaimed rahule jätta ning vaadata vanaemade salatitarkuse poole. Üheks taoliseks võiks olla näiteks mahe punapeedi-õunasalat.

Alati ei pea peet koos küüslauguga esinema ja ainsaks alternatiiviks enne sööja osaks langemist ei pea ka viilutatult äädikas ligunenud olema. On teisigi suupäraseks saamise viise.

Keeda punapeedid, aga mitte liiga pehmeks, lase jahtuda ja koori. Riivi jämeda riiviga.

Koori hapukad, hõrgu maitsega õunad, eemalda südamikud-seemned ja riivi sama riiviga. Peedi ja õuna vahekord võiks olla kaks osa peeti ja üks osa õuna. Vastasel juhul oleks juba tegemist õunasalatiga, millel natuke peeti sees.

Sega kastmeks 2 osa (spl) sidrunimahla, 2 osa vett ja 1 osa mett, vala see salatile ja sega.

Väga hästi sobivad täienduseks külmutatud pohlad või jõhvikad, kui neid juhtub olema. Need on kõige parem salatisse segada eelnevalt sulatamata – siis jäävad terveks.

Parema maitse saavutamiseks on soovitav lasta salatil külmkapis mõni tund seista.

Jõululõuna lõpetuseks sobib ju natuke magusat ka. Siingi on hea kasutada vanu äraproovitud viise meelehea valmistamiseks. Põhjamaine viis kokale põhjendatud ja südamest tulevat kiitust jagada on söögilauas andunud vaikuses söömine. Järgnevat magustoitu on eranditult hardunud vaikuses hea maitsta lastud. Vahel katkestavad vaikust mõne sööja suust eriti tunnustavalt kostvad üminad, mis muide on ka täiesti aktsepteeritud viis koka kiitmiseks.

Kohev kohupiimakreem hapude õuntega valmib kiiresti ka koba koka kätes. Selleks kulub:

½ l vahukoort,

½ l kohupiimakreemi – sobib nii maitsestatud kui maitsestamata kreem (või pasta),

2 suurt antoonovka õuna,

suhkrut ja vaniljesuhkrut.

Kohe tekib küsimus, et kust siin Kanadas kohupiimakreemi saab. Siinne rikkalik valik sellist asja igas poes ei paku. Samas on aga pea igas toidupoes olemas toorjuustu (ricotta või mascarpone), mida koorega vahustades õnnestub saavutada päris korralik kohupiimapasta. Tegelikult ongi toorjuust ju kohupiimakreemist saadud vedeliku nõrutamise teel.

Vahusta koor suhkru ja vaniljesuhkruga, vajadusel vurista kohevamaks ja lisa vahustamise ajal ka kohupiimakreem.

Kui see on tehtud, alles siis toimeta õuntega. Koori, eemalda südamik ja seemned, riivi peene riiviga ja sega kohe kreemi sisse, muidu tõmbub õun pruuniks ja rikub magustoidu värvi.

Soovi korral võib lisada ka paki vahukooretugevdajat, siis seisab kreem paremini.

Hoida serveerimiseni külmkapis, aga kõige parem on muidugi kohe lauale anda.

Kaunistamiseks võib kasutada kõikvõimalikke külmutatud marju.

Loodetavasti pakkus pastoraadi köök selle aasta jõululaua jaoks mõne hea vihje.

PS!

Jõululauas katke üks vaba koht juurde – jõululapsele ja neile, keda me ei näe, aga kes ometi on alati koos meiega. Ning söögipalvet ei saa ju ometi tol õhtul unustada!

Kuidas võid sa leiba võtta, mis sul tuleb Isa käest,
kui sa mitte ka ei tõtta teda tänama see eest?
Ei sa leiba ise saa. Taevaisa and on ta.
Nii ei pea sa unustama rooga võttes tänu anda.

Jõuluõhtul teile kõigile mõeldes
teie õpetaja

Advendi- ja jõuluaja jumalateenistused EELK Toronto Peetri koguduses

P, 2. detsember kell 11 I ADVENDI JUMALATEENISTUS
Teenib praost Mart Salumäe

kell 12.15–13.15 LEERITUND
Peab praost Mart Salumäe

P, 9. detsember kell 11 II ADVENDI JUMALATEENISTUS ARMULAUAGA
Jutlustab piiskop Andres Taul, liturg praost Mart Salumäe

kell 12.15–13.15 LEERITUND
Peab piiskop Andres Taul

P, 16. detsember kell 11 III ADVENDI JUMALATEENISTUS ARMULAUAGA
Jutlustab EELK usuteaduse instituudi rektor assessor Ove Sander, kaasa teenivad praost Mart Salumäe ja koguduse vokaalansambel Sam Bartoni juhatusel

kell 12.15 PEETRI KOGUDUSE JÕULUPUU kiriku alumises saalis

E, 24. detsember kell 12 JÕULUÕHTU PEREJUMALATEENISTUS
(eesti ja inglise keeles)
Jutlustab praost Mart Salumäe, kaasa teenib piiskop Andres Taul
Laulavad ansambel Helin ja koguduse vokaalansambel

kell 16 JÕULUÕHTU LITURGILINE JUMALATEENISTUS
(eesti keeles)
Jutlustab piiskop Andres Taul, liturg praost Mart Salumäe

T, 25. detsember kell 11 I JÕULUPÜHA JUMALATEENISTUS
Teenib praost Mart Salumäe

E, 31. detsember kell 11 VANA-AASTA JUMALATEENISTUS ARMULAUAGA
Jutlustab piiskop Andres Taul, liturg praost Mart Salumäe

P, 6. jaanuar kell 11 KOLMEKUNINGAPÜHA JUMALATEENISTUS
Teenib praost Mart Salumäe

Armsad sõbrad Toronto Peetri kogudusest!

Täname teid südamest lahke annetuse 730.50 € eest, mis jõudis meieni 22. detsembril 2011. Ilma teiesuguste toetavate sõpradeta ei oleks Peeteli töö võimalik.

Peeteli lastel läheb hästi. Detsembri lõpust jaanuari alguseni oli Eestis koolivaheaeg. Kogu selle aja jooksul oli päevakeskus lastele avatud, korraldasime teemaõhtuid ja kontserte ning viisime nad uisutama, boolingut mängima ja teatrisse. Praeguseks on kõik lapsed alustanud uut kooliveerandit ning loodame, et see saab kõigile edukas olema.

Praegu elab Peetelis 12 last ja noort ning me toetame päevakeskuse ja tänavatöö kaudu ka pidevalt 50 noort. Peetelis töötab viiel päeval tänavatööle spetsialiseerunud sotsiaaltöötaja, kes nõustab peresid ja hoiab kontakti laste, lastevanemate, koolide, lastekaitsega. Samuti saavad majandusraskustes elavad pered abi toidupakkide, riiete ning muu esmatarviliku näol. Üle 150 perekonna saavad toiduabi regulaarselt, neile jagame üle 400 toidupaki kuus. Abivajajate hulk on jätkuvalt ääretult suur ning püüame aidata neid, kes seda kõige enam vajavad.

Tänan veel kord toetuse eest – see on tõeline õnnistus! Loodan, et uus aasta on teie jaoks kaunilt alanud! Teie suurte ja väikeste sõprade nimel

Mati Sinisaar,
Peeteli kiriku sotsiaalkeskuse direktor

EELK Toronto Peetri koguduse väljaanne

ELU

Nr 89, detsember 2012 Torontos
Eestvedaja Mart Salumäe, tehniline teostus SA Ajaleht Eesti Kirik (Tartu), küljendaja Salme Uustare, eestikeelse teksti toimetaja Sirli Lember
Trükkinud: TownPress
Trükitud 600 eks
EELK Toronto Peetri kogudus
817 Mount Pleasant Road, Toronto, Ontario M4P 2L1
Tel: 416 483 5847, e-post: stpeterstoronto@rogers.com
www.peetrikirik.ca

Jumalateenistused igal pühapäeval kell 11.00 e.l.

KOGUDUSE VAIMULIKUD
Õpetaja Mart Salumäe, praost
kodus tel: 647 340 9271
cell: 647 273 5858
e-post: mart.salumae@eelk.ee
Skype: mart.salumae6822
Abiõpetaja Andres Taul, piiskop
tel: 416 489 6764
e-post: andrestaul@sympatico.ca

JUHATUSE LIIKMED
Naani Holsmer – esimees
tel: 647 344 9206
e-post: nholsmer@rogers.com

dr Peeter Põldre – aseesimees ja toimkondade korraldaja
e-post: peeter.poldre@rogers.com

Reet Marten-Sehr – aseesimees
e-post: sehr@sympatico.ca

Leena Liivet – laekur
leena.liivet@rogers.com

Anne Leius – abilaekur
e-post: aleius@trebnet.com

Kairi Taul-Hemingway – sekretär
e-post: khemingway@rogers.com

Jüri Laansoo – juhatuse liige
e-post: jm.laansoo@sympatico.ca

Liivia Kängsepp – juhatuse liige
kodus tel: 416 757 7361

Allar Viinamäe – juhatuse liige
e-post: allar.viinamae@ontario.ca

KANTSELEI
administraator Ivi Saumets
tel: 416 483 5847
e-post: stpeterstoronto@rogers.com

MUUSIKATÖÖ - organist Hanné Becker
e-post: koppelfluit@gmail.com

VOKAALANSAMBEL – dirigent Samuel Barton
e-post: spl.barton@googlemail.com

HELIN – dirigent Margit Viia-Maiste
kodus tel: 1 613 823 1531
e-post: samra@sympatico.ca

ARHIIV – koordinaator Aino Müllerbeck
kodus tel: 416 283 0333;

koordinaator Helmi Viksten
kodus tel: 416 535 9490

NAISRING – esinaine Lehta Greenbaum
kodus tel: 416 491 5627
e-post: aare.lehta@rogers.com